

[Fiskeriministeren]

laksefond, med 790.000 kr. til udsætningsformål, og Ålefonden regner med en indtægt på ca. 1,5 mio. kr. årlig, der også kan anvendes til dette formål. Alt sammen for 1989. Det er ca. 6 mio. kr. Og til dem lægger staten så 6 mio. kr. Oven i dette beløb kommer fritidsfiskernes bidrag. Jeg er blevet bedt om at supplere de førnævnte foreningers bidrag til fiskeplejen med statsmidler. Oven i dette kommer fritidsfiskernes bidrag.

Der er i høj grad sammenhæng i tingene, og jeg har gjort det, jeg er blevet bedt om såvel af Folketingets udvalg som af det pågældende fagudvalg, der har bestået af organisationerne.

I øvrigt er der en misforståelse i brevet fra Dansk Fiskeriforening og Danmarks Havfiskeriforening, som hr. Hjortnæs henviser til. Her står nemlig, at det lovforslag, der nu foreligger, er blevet ændret i forhold til det tidligere lovforslag, vi behandlede i januar måned. Men det er ikke rigtigt. En gennemlæsning af både udkastet til lovtæst og bemærkningerne til de to lovforslag viser tydeligt, at lovforslagene er nøjagtig ens på de punkter, vi her taler om, nemlig midler til fiskepleje og udsætning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Hr. Hjortnæs. Et minut.

Hjortnæs (S):

Jeg skal love, formand, at dette bliver det sidste spørgsmål, jeg stiller til ministeren.

Vil ministeren erkende, at det bidrag, som fritidsfiskerne skal yde i form af en afgift, efter det forslag, ministeren henviser til, er præcis det bidrag, ministeren inddrager i statskassen ved at skære sit eget bidrag til udsætning af fiskeyngel ned fra 10 mio. kr. til 6 mio. kr?

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Der er ikke tale om at inddrage noget i statskassen. Hvad er det dog for en misforståelse? Der er tale om, at der kommer nogle penge ind, som anvendes til fiskepleje, og at staten også bruger et beløb – efter mit forslag i 1989 på 6 mio. kr. – til fiskepleje og udsætninger. Det er det, der er tale om; ikke om at inddrage nogle penge i statskassen.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:**Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):**

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige svar på spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Inger Harms: spm. nr. S 111 og 196

Behnke: spm. nr. S 128

Glistrup: spm. nr. S 163, 166 og 168

Inger Stilling Pedersen: spm. nr. S 165

Tommy Dinesen: spm. nr. S 169

Pia Christmas-Møller: spm. nr. S 174

Jens Thoft: spm. nr. S 182

Aage Frandsen: spm. nr. S 183

Taanquist: spm. nr. S 184

Leif Hermann: spm. nr. S 185

Flemming Hansen: spm. nr. S 187

Ernst B. Schmidt: spm. nr. S 190

Ingerlise Koefoed: spm. nr. S 194

Kofod-Svendsen: spm. nr. S 197

Pia Kjærsgaard: spm. nr. S 198 og 199

Kent Kirk: spm. nr. S 201

Klaus Hækkerup: spm. nr. S 210

Spm. nr. S 111

Til *landbrugsministeren* (26/10 88) af:

Inger Harms (SF):

»Hvilke tanker har ministeren gjort sig angående opdræt og udsætning af vildt, og vil ministeren gøre rede for, hvad baggrunden er for disse udsætninger?«

Begrundelse

Længe har der været debat om disse opdræt med henblik på senere udsættelse i naturen. Hvad er baggrunden for disse udsættelser? Er det for at tilfredsstille flere jægere? Er det for at gavne naturen? Og hvilke regler gælder der – eller ønsker ministeren der skal gælde – på området?

Svar (23/11 88):

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Når udsætning af vildt er blevet et almindeligt led i jægerens pleje af reviret, hænger det efter min opfattelse sammen med den kraftige forringelse af vildtets naturlige levesteder, som er sket i de senere år.